

Η ΠΡΟΙΞ
ΤΗΣ
ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΕΡΠΝΟΝ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΪΔΟΥ.

SISMANOGLIO
MEZANIS
YIPEAKO

معاری نظارت جلیہ سکا ۲۱۲ نومبر ۱۹۰۸ء تشریح آئی ۲۱۲ تاریخلی وخصتہ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΖΙΒΙΔΟΥ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ ΟΔΟΣ ΧΑΡΑΤΣΗ, ΑΡ. ۱۲

1898

265

Η ΠΡΟΙΞ ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΕΡΠΝΟΝ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΜΑΪΔΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΣΙΣΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

معاری نظارت جلیستانک ۲۱۲ نومروی و ۲۰۰ کترین آئی ۴۱۳ تاریخی وخصانه

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΖΙΒΙΔΟΥ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ. ΟΔΟΣ ΧΑΡΑΤΣΗ, ΑΡ. 12

1898

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΗΝΑΣ, γέρον κτηματίας.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ, θυγάτηρ του.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ, υπηρέτης των.

ΝΙΚΟΚΑΗΣ, έραστής τής Λησάνθης.

Ἡ σκηνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐποχὴ σύγχρονος.

*Πᾶν ἀντίτυπον μὴ γέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογρα-
φὴν μου καταδιώκεται ὡς κλεψίτυπον.*

Σταμάτης

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΣΤΑΜ. μόνος εἶτα ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Ἀπέναντι τοῦ κηρύττου μορφεζῶν). Ὅτι εἶμαι ἀτίκας, αὐτὸ ἀμφιβολία δὲν θάβω, λαβέντης, ντερ-
ματέρης καὶ . . . καὶ καὶ . . . ἡ Φραντζέσκα ἄμα μὲ διὰ
τὴν πιάνη παραζωμὸς τὰ μπερδαῖα κι' οὐς πού νάστη 'ε τὸν
ἐκυτό της κρὶος ἰδρῶς τὴν περιχάει γά, γα, γά! ἡ κκαμοίρα!
κι' ἔτσι 'πὼς πᾶμε θερρῶ πὼς θά τὸν βάλω 'ε τὸ χέρι καὶ
κκα ψαγὰ κι' ἀνάποδα κι' ἔτσι φτώγια κι' ἔτσι φτώγια
ἂν περιμένω νὰ γάινω ἄνθρωπος, φῖζε με καὶ γλίττρεσα! ἡ
καρὰ μου εἶναι βροτοχτυπημένη μὲ τὸν ἀνιψιὸ τοῦ ἀραντικῶ
της ἰγὼ βροτοχτυπιόμα μὲ τὴ δούλα, νὰ δουλεῖα χρυσὴ!
ἔμαιος τὸν ἔμαιο κι' ἡ κομπιὰ 'ε τὰ λάχνα, μὰ ἂν μὰς πάρη
μυροδὶὰ ὁ γέρος, ἀτίο σχίδια!! (μετὰ καταλλήλων χειρονο-
μιῶν) βρέ γουρὸν! βρέ χαιτοῦτι! πανδραῖά μου θάβεις αἰ!
γαριμὰ χάστου . . . παλχανθρ..... (εἰσέρχεται ἡ Λησάνθη).

ΧΡΥΣ. (γιάωσα). Πα! πα! τί παραστάνεις, Σταμάτη!

ΣΤΑΜ. (ἀκκαχῶν). Ἐγὼ! ναί! ὄχι! μάλιστα, σκοῦπιζαί.
(ἰδίχ) νὰ πὰρ' ἡ ζάλη! σίγγορα θὰ μὲ πὰρὶ γιὰ τρελλό.

ΧΡΥΣ. Πάγεις εἰαὶ πού σὲ παρακλίσα;

ΣΤΑΜ. Βίβια, βίβια.

ΧΡΥΣ. Σὶ εὐχαριστῶ πολὺ Σταμάτη.

ΣΤΑΜ. Ἐτσι ντὶ ἄλλα λόγια (μεγ.) ἔθιλῃσι μάλιστα νὰ
μὲ δώση καὶ ἀπάντησον μὰ ὅστερα τὸ μετάνομισε καὶ μὲ εἶπε
νὰ σὰς πῶ ὅτι ἰπαιδὴ δὲν βραῖζεται 'ε τὸν θαιόν του θὰ
ἐλθῃ μόνος του νὰ ὁμιλῆση τὸν πατέρα σας.

ΧΡΥΣ. Ἀλήθεια, Σταμάτη!

ΣΤΑΜ. Βίβια ἀλήθεια, τί ἔσα; θὰ γιάωσω! (ἰδίχ) Μωρὲ
πὼς χάρκα! αἰ μάτια μου! παντρεῖα εἶναι αὐτὴ! μακάρο κι'
ἰγὼ νὰ μπουῖσα, ἀρωρεσμένη φτώγια!

ΧΡΥΣ. Προσπάθει λοιπόν, Σταμάτη, νὰ μὴν δώσης καμ-
μὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν πατέρα μου καὶ εἶναι ὀργισμένος.

SISMANOGLIO

ΣΤΑΜ. Ά! έννοια σας! γράψτε αυτό δά να είσθε . . . έσυ-
χος (ιδίξ) καλύτερα να την έλεγα άνήσυχος. Ιαίνας πότε είναι
στά καλά του!

ΧΡΥΣ. Τώρα Σπαράτη, θα με κάμης κάμια μιλά γαρ, να
με είδοποιήσης άνα έλλη όπως τον προδιαθέσω, θα είμαι εις
τόν κήπον.

ΣΤΑΜ. Μπράβο, μπράβο! (ή Χρυσαυτη φύγει). Κορίτσι
της ψυχής! τον κύρ Κλειάνθη σου τον έκανε άχθόνι με τά
κοπιμέντα της, μωρ' αύταις ή διαβουλεύσεις είναι διαβόλου
κάλτσες! ο λεγόμενος θα πήγε για να παίξη και πιστέυει
σάν τον ποντικό! ο διάβολος όμως φαίνεται πώς τον φασά!
και έγω φασά με με τό στόμα, ύπομονή! τί να κάνης,
άν μπορής κανε κι' άλλως, μωρ' τό κέρνι μου, ή φτώχεια θέ-
λει καλοπέρασι, τραγουδι και κλή κερδίη.

(Ψάλλει μεταχειριζόμενος σάρωθρον άντι κιθάρας).

Άχ! Φρατζέσκα ή ματσο σου
κι' ή πο.λή ή μαργγο.λά σου
θα με γάνουν να θελήσω
μετάσεινα να σιζήσω.

Άχ! μη γείνισαι θεριό
μόνη πάμε 'ς τό χωριό
και 'ς τόν δρόμο να σέ 'πώ
πόσο πόσο σ' αγαπώ.

Μέσ' 'ς τή δάση 'ς τή Λαγκάδη
μέσ' 'ς τή πράσινα Λειβάδη
τήν ζωή μας να περιούρη
για να 'ποημε ότι ζούρη

Κι' άν δέν έχωμε παρά
θάχονμ' όμως τή χαρά
της αγάπης, πον' κι' αυτό,
μην' απ' όλους ζηλιετό

Άχ! ψυχού.λά μου χρυσή
τί θα 'πής γι' αυτό και σύ;

(Εισέρχεται ο Μηνάς άθορόδως).

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΜΗΝ. Τραγουδι κι' άγιος ο θεός! Τι λέω κι' έγω αί!
έγω λέω ότι είσαι ένα γουρούνι! ένας παληάνθρωπος! ένας . . .
να μου χαθής!

ΣΤΑΜ. Πώ, πώ, πώ! φουρτούνα! (μεγ.) δέν τόπα για σας
άφεντικό.

ΜΗΝ. Για τή μικρή αί! Χά, χά, χά! τό λέει κιόλας ο μα-
σκάρης! βρέ κριμανταλά, αγάπη μου θέλεις αί! δέν ντριπέσαι!

ΣΤΑΜ. Καλέ τί λές άφεντικό! να ή ώρα! γύρες τό ύπο-
καίμενο! έγω τέτοια μασκαριλίκια τά σιχαίνομαι.

ΜΗΝ. Ταρτούρε!

ΣΤΑΜ. Ταρτούρε! τί θα πη αυτό άφεντικό;

ΜΗΝ. Θα πη να γαρμιστής απ' εμπρός μου γλίγωρα!

ΣΤΑΜ. Ωρρία λίζι αύτή! φεύγω κι' όλας.

ΜΗΝ. Τόν κακό σου τον κειρό! στάσου ιδίω!

ΣΤΑΜ. (ιδίξ) Πανί βρωμάει πάλι (μεγ.) Νά, να, άφεντικό,
στέκουμαι.

ΜΗΝ. Πού ήσουνα πού σε γύρευα άρχήτερα!

ΣΤΑΜ. (ιδίξ) Άνοιξ' ή τύχη μου πάλε! να του πώ πως
πήγα τό γραμμα της κόρης του, άλλοίμονο! θ'άκούσω όλάκερο
τό τετραβάγγελο (μεγ.) Ήμουνα... (ιδίξ) τί διάβολο να πώ!

ΜΗΝ. Λέγι λοιπόν, πού ήσουνα και μη ζώνεσαι!

ΣΤΑΜ. Άχ! άφεντικό, έχει μιá φαγούρα τό κεφάλι μου,
πού είναι να φείξη τις, κουμμάτι σουρουλι για να βαλω
άφεντικό, . . .

ΜΗΝ. Μωρέ άρει τά λόγια και πές μου πού ήσουνα!

ΣΤΑΜ. Και καλά πού ήσουνα (μεγ.) ήμουνα. . . πήγα 'ς
του άύτουνο . . . (ιδίξ) μωρέ καμμιά ψευτιά!

MEGAPPO SISMANOGLIO

ΜΗΝ. (μηνιωδώς) 'Ακόμη!

ΣΤΑΜ. Μά αφεντικό! μί κάμεις καί τά σασιζώ... πήγα..

ΜΗΝ. Πήγες 'ς τὸ διαβολο κι' ἀκόμη παραιί!

ΣΤΑΜ. 'Οχι, ἄχι! αφεντικό δὲν κατάλαβες.

ΜΗΝ. Τὴν κακὴ σου! (βηκτιζων). 'Ακοῦς μωρὲ τὸν ἀγύρ-
τη νά μου λὲη ἄρει μάρεις νά μου χαθῆ; παληάνθρωπε! γκαρ-
μίσου γλιγώρα!

ΣΤΑΜ. Ὡστε νά φῶ αφεντικό!

ΜΗΝ. Νά ξεκουμισθῆς.

ΣΤΑΜ. (ιδίᾳ) Νά χρυσὴ δουλειά!

ΜΗΝ. Πὲς τῆς κόρης μου νᾶρτη.

ΣΤΑΜ. 'Αμέσως, ἀμέσως! (φεύγει).

ΜΗΝ. (μόνος). Μά τὴν πίστιν μου, δὲν ὑπερέεται, βρέ
ἀδερφέ, αὐτός· τὸ μετάνομισα πού δὲν θέλησα νά πάρω ἐκεί-
νονα πού με σύσταινε ὁ φίλος μου Ζαχαρωμένος, μά μήπως
καί τώρα δὲν γίνεται! ναί, ναί, τώρα κιόλας τὸν μὴνῶ και
μὲ τὸν στέλνει (φωνάζει ἐκ τῆς θύρας) ἔλα ἰδῶ, ἔλα ἐπάνω.

ΣΤΑΜ. (ἐμφανιζόμενος). Ἐμένα φωνάζετε αφεντικό;

ΜΗΝ. 'Οχι, τὸν γείτονα!

ΣΤΑΜ. Ἐκεῖνος εἶναι τώρα τόσοσ καιρός πού κουβάλησε
ἀπ' τῆ γειτονειά μας.

ΜΗΝ. Τὸν κακό σου τὸν καιρό!

ΣΤΑΜ. (ιδίᾳ) Μικρὸ τὸ κακό.

ΜΗΝ. Νά πῆς 'ς τὸ σπίτι τοῦ κύρ Ζαχαρωμένου καί νά 'πῆς
πολλὰ προσκυνήματα ἀπὸ μέρους μου νά μου στείλῃ τὸν
ἄνθρωπο πού ξέρει, τὸ δίχως ἄλλο, κατάλαβες!

ΣΤΑΜ. Τοῦ Ζαχαρωμένου!

ΜΗΝ. Ναί, ναί, τοῦ Ζαχαρωμένου, ἐμπρός κιόλα, τράβα.

ΣΤΑΜ. (ιδίᾳ) Μωρὲ τὰ ἤπατά μου θαρρεῖς κοπίκανε (ἀφγ-
ρημένως) Λοιπὸν νά πάω αἰ...

ΜΗΝ. Αἰ τὸ γαῖδούρι, μωρ'δὲν ἀκοῦς πού στό λῆω τόσοσ ῶρα!

ΣΤΑΜ. Πάω, πάω, (ιδίᾳ) τί εἶπε νά πῶ! φουρτουνά μου!
(σκέπτεται).

ΜΗΝ. 'Ακόμη!

ΣΤΑΜ. (ἀναμνησθεῖς) ἄ! ἄ! θέλει ἄνθρωπο. (μεγ.) τρέχω,
τρέχω αφεντικό (φεύγει).

ΜΗΝ. (μόνος). Δὲν ὑποφέεται, βρέ ἀδερφέ, αὐτός ὅλος διό-
λου τὸ παράκανε! κάμω ὑπομονή, μά αὐτός δὲν ἔχει σκοπὸ
ν' ἀλλάξῃ κεφάλι, ἡ κόρη μου θαρρεῖς κι' εἶναι ἐρωτοχτυπη-
μένη μαζῆ του καί τοῦ τὰ συγχωραί ὅλα, ὑπομονή! ἄς
κάτσω νά ξεκουραστώ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΧΡΥΣ. (εἰσερχομένη). Καλημέρα πατέρα, πῶς εἰσθε σήμε-
ρον; (φιλεῖ τὴν χεῖρά του).

ΜΗΝ. Κακὰ καί ψυχρά!

ΧΡΥΣ. 'Αχ πατέρα, διατί νά μὴ εἰσθε πάντα χαρωπός!

ΜΗΝ. Γιατί, κόρη μου, ἔχω νά κάμω μὲ ἕκατὸ διαβόλους
καί ὁ πρὸ μεγάλος εἶναι αὐτός ὁ ἀγαπημένος σου Σταμάτης,
μά καλὰ! θά τὸν σιᾶξω! μύνησα τώρα 'ς ἕνα φίλο μου νά
μου στείλῃ ἕνα καλὸ παιδί πού ξέρει.

ΧΡΥΣ. Τί σᾶς ἔκαμε πατέρα!

ΜΗΝ. 'Ακοῦς ἐκεῖ ὁ μπαρμπάντης νᾶναι ξελεγκιασμένος καί
νά μου χάνεται κάθε λίγο καί λιγάκι! νά τὸν ρωτῶ, πού ἔσουνα
καί νά μου λὲη ἄρει μάρεις!

ΧΡΥΣ. Ὁ δυστυχῆς Σταμάτης πρὸς χάριν μου θά ἔκουσε
λόγους (μεγ.) 'Αχ πατέρα μου! δι' αὐτὸ πταίω ἐγώ, διότι
ἐγὼ τὸν ἔστειλα εἰς ἐκεῖνον πού μ' ἀγαπᾷ.

ΜΗΝ. (τινασόμενος) Τί λὲς μπρὲ κορίτσι μπᾶς καί τρελ-
λάθηκες!

ΧΡΥΣ. (μειλιχίως) 'Αχ πατέρα, μὴ θυμόνετε καί σᾶς φο-
βοῦμαι!

ΜΗΝ. (κατεικασθεῖς) Μά γιατί, μπρὲ κορίτσι, νά κάνης
τέτοια πράγματα! (σταυροκοπούμενος) Ἐλα Χριστέ καί Πα-
ναγιά, ἔμαρτον συχώρεσέ μου (ἐπανακάθεται).

ΧΡΥΣ. Ὁ νέος, πατέρα, πού μ' ἀγαπᾷ εἶναι ἀναπτυγμένος εὐγενής . . . θά . . .

ΜΗΝ. Κολοκύθια μί τή βίγανι! οἱ τωρινοί οἱ νέοι εἶναι διαβόλοι μεταμορφωμένοι, ἐσύ κουκκιά ἔφαες καί κουκκιά μαρτυρεῖς!

ΧΡΥΣ. Ὁχι, πατέρα, αὐτός ὁ νέος εἶναι μεταμορφωμένος, εὐγενής· (ἐπιχαίρει) ἄλλως τε, πατέρ μου, τόν ἐφίρθην μέ τόσην γλυκύτητα ὥστε ἂν ἦτο διάβολος τόν μεταμόρφωσεν ἤδη εἰς ἄγγελον· θά τόν ἰδῆτε διότι θά ἔλθῃ νά σᾶς ἀνταμώσῃ μοί τό ὑποσχέθη.

ΜΗΝ. Κολοκύθια στό πατερό.

ΧΡΥΣ. Ἄν δέν ἔλθῃ τότε οὔτε θά τόν γράψω πλέον οὔτε θά τόν συλλογισθῶ, εἰσθε εὐχαριστημένοι;

ΜΗΝ. Τί νά σέ πῶ, κορίτσι μου, καλή φώτῃσι.

ΧΡΥΣ. Τώρα θά μέ ὑποσχέθητε ὅτι δέν θά διώξῃτε τόν Σταμάτη, βλέπετε ὅτι αἰτία ἦμην ἐγώ.

ΜΗΝ. Καλά, καλά, μᾶ ἄλλη φορᾶ νά μὴν κάνῃς τέτοιαις ἀνοησίαις.

ΧΡΥΣ. (θωπεύουσα αὐτόν) Πατερᾶκι μου, τί καλός ποῦ εἶσαι! θέλετε νά σᾶς ἐτοιμάσω τόν καφέ σας;

ΜΗΝ. Ὅτι θέλεις κάμε.

ΧΡΥΣ. Ναί, ναί, πηγαινῶ νά σᾶς τόν ψήσω μόνη μου (φεύγει).

ΜΗΝ. (μόνος) Τό διαβολοκρίτσο μέ παίζει ὅπως θέλει δέν μπορῶ νά τοῦ χαλάσω τό χατήρι, μέ δένει μέ τήν γλώσσά της, ἀπαράλλακτη ἡ μάνα της, ἔτσι κ' ἐκείνη ἡ συχωρεμένη μέ χόρευε ὅσῃν τή μαῖμού, ὁ Θεός συχωρέστηνα . . . (ἐγείρεται καί περιπατεῖ σύννευς) Ποιός διάβολος ὅμως νᾶναι αὐτός ποῦ τήν εἶπε πῶς θάρτη νά μ' εὐρῇ! οἱ τωρινοί, βρέ ἀδελφέ, θέλουνε νά σέ γελάσουνε νά σ' ἀρπάξουνε τό φέσι σου! αἱ κόρη μου, ἐσύ κουκκιά ἔφαες καί κουκκιά μαρτυρεῖς, ἄχ μωρ' αὐτούς ποῦ τοὺς λένε οἱ μάγες λιμοκοντόρους, ποῦ σοῦ κάνουνε τόν

εὐγενέστατο εἶναι ὅλοι γιά κρίμασμα, αἱ κάνουνε τόν μισοκακόμοιρο, μᾶ ἔχουν τόν διάβολο μίσκ τους! ἄχ χάλασε ὁ κόσμος, χάλασε! (ψάλλει).

• Ἄχ! πα.λο.λιμοκοντόροι,
ποῦ καθὲ γοιγοῦ τῆ κόρη,
κηρυγάτε ὅσῃν μπικίτσαι
νά σᾶς τσιάκωναν ἔτῃς μπάτσαι.

Νά σᾶς δώσουν στα π.λευρά,
μὲ σκουπόξυλα γερά,
λίγη γνῶσι νά σᾶς βάλουν
καί τὸ ἄχτι τους νά βγάλουν

Νά σᾶς δώσουν ἔτὸ ζῆμμένο
ποῦνε πάντα στολισμένο,
μὲ καπέλο παραλό,
ξύλο, ἄθιο, καλό!

Νά χαθῆτε, πα.λο.λέραι
καί κακαίς νά χιτε ἴμεραι
ποῦ μέ δυνὸ πα.λο.κορδέ.λλαι
ξελαγιαῖτε κοπέ.λλαι.

Νά χαθῆτε, πο.λο.λέραι
ποῦ ἀπ.λόνιτε τῆς χέραι
καί κο.λγάτε ὅσῃν τῆς βδέ.λλαι
κι' εἰς αὐταῖς τῆς κατσιδέ.λλαι. (ἀνκμνησθεῖς.)

Ὁ νοικάτοράς μου θά μέ περιμένει ἄς πᾶω νά πῶ τόν καφέ μου κάτω καί νά γκρεμιστῶ (φεύγει).

SISMANOGLIO
MEGARO

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ κατόπιν **ΜΗΝΑΣ**

ΣΤΑΜ. (εισερχόμενος με όρμηκ.) Νάμαι κι' ήρτα άρεντικό, μπζ! ήρωγι ό ναλετλειμς (σκέπτεται). Ποιός νάμαι αὐτός ό άνθρωπος πού θέλει άπ' τόν Ζαχαρωμένο (άφού έσκήφθη) ήρσι.. μωρ' θάμαι για τόν άνεψιό του Ζαχαρωμένου (κτυπιών τήν κεφαλήν του) τύφλα, πού θέλω και πανδρειά! από δίχως άλλο νά μου στείλη τόν άνθρωπο πού ξέρει πάει νά πη ό Θεός θά ήμίλησε τόν γέρω και ό γέρωθ θά θέλει νά τόν διη, αυτό θάμαι σίγουρα ώστε θάχουμε φασαρίες και πειράματα (πηδών έκ χαρς ψάλλει).

*Στή χαρά θέ νά μεθήσω
πὸν κρασάκι δὲν θ' ἀφήσω
θὰ βουρῶ κοιτάξ μαστίχην
ἔς τῶν ἀρεντικῶν τὴν τύχην.*

*Θὰ χορέψω, θὰ πηδήξω
θὰ φωνάξω, θὰ τσιρήξω
τὴ ντροπὴ θὲ νὰ τὴν πνίξω
κι' εἰς τὸ γ.λέντι θὰ βουττέξω.*

*Θὰ σοῦ κάνω τὸν ἀφέντι,
νὰ σοῦ κάνη ένα γ.λέντι,
πὸν τ' ἀφήση τὴ ζοχάδα
π' ἀγαπῆ σὰ λεμονάδα.*

*Καὶ ἔς τὰ χωρατὰ τὸν λέω
ἢ Φραντζέσκα θέ.λει γέο,
ἄχ χρυσό μ' ἀρεντικό,
νὰ τὴν κάνω χειρικό;*

Μωρ' έγώ θαρρῶ πῶς εἶν' ἐκείνη ἢ ὦρα! ἢ Φραντζέσκα εἶμαι σίγουρος πῶς θά κάνη τὸ μπακιργιό· έγώ μάτια μου, καλὸ φαί, καλὸ κρασί, ψυχὴ μου παραλυσία! ζήτω ἢ καλοπέρασε

(ἐξάγει τὸν πλόν του με όρμηκ και τόν βροντῆ χαμαί)
ζήτω ἢ... (εισερχεται ό Μηνᾶς).

ΜΗΝ. (έν όργῆ) Βρέ γουρουνι, τί τὸ κάνεις τὸ καπέλο σου!

ΣΤΑΜ. Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ (μειγ.) Τίποτε, τίποτε, ἀρεντικό, τὸ σκουπιζω!

ΜΗΝ. Τὸ σκουπιζεις, αἰ!

ΣΤΑΜ. Τὸ τινάζω ἤθελα νά πῶ.

ΜΗΝ. Νά μου χαθῆς!

ΣΤΑΜ. Νά, νά ἀρεντικό. Ἡ σκόνη θαρρεις τὸ πέρασε μίσο τὰ κάκαλα.

ΜΗΝ. Τὴν κακὴ σου και τὴν ἀνάποδὴ σου, ταρτούφι!

ΣΤΑΜ. Δηλαδή, νά φῶ ἀρεντικό!

ΜΗΝ. Νά ξεκουμπιστῆς. (ἀκούονται βηματισμοί) Διέ πρὸς ἔρχεται.

ΣΤΑΜ. (ιδίξ, άφού παρατήρησε) Ὁ Νικοκλῆς! καλὰ τὸ κατάλαβα, εἶσαι εἶναι ἢ δουλειά! (σιγῆ τῷ Μηνᾶ). Εἶναι τοῦ Ζαχαρωμένου ό ἀγαπημένος...

ΜΗΝ. Καλὰ, καλὰ εἰς τράβα ἔς τὴ δουλειά σου.

ΣΤΑΜ. (ιδίξ) Σπολάτη (φρυγί).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΝΙΚΟΚΛΗΣ **ΜΗΝΑΣ** και κατόπιν **ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

ΝΙΚ. Καλημέρα σας κύρ Μηνᾶ, πῶς εἴσθε;

ΜΗΝ. (ψυχρῶς) Καλὰ, καλὰ, (παρατηρῶν αὐτὸν περιέργως) Μωρὲ στολισμὸ πού σοῦχει αὐτός θαρρῆσε πῶς θά πάει ἔς τὸ μπάλω.

ΝΙΚ. (ιδίξ) Πῶς με παρατηρεῖ! (μειγ.) Μὲ συγχωρεῖτε, κύρ Μηνᾶ, ἤθειλον νά σᾶς ὁμιλήσω....

ΜΗΝ. (σκαιῶς) Καλὰ, καλὰ, ἄς εἶναι, για λέγε.

ΝΙΚ. Διάβολε τρόπος! (μειγ.) Μήπως δέν ἤλθον εἰς κατάληλον ὦραν!

ΜΗΝ. (ἀδελμωνίων) Κολοκούθια με τὴ βίγανη!

SISMANOGLIO

ΝΙΚ. (ιδίξ) Ὠραία! τί σημαίνει αὐτό!

ΜΗΝ. (ἠπιώτερον) Θά σ' ἴσταιλα ὁ κύρ Ζαχαρωμένος αἰ!

ΝΙΚ. (ἐκπληκτος) Μάλιστα, μάλιστα (ιδίξ) ὁ καλός μου θεός ἐπέδρασε νά τόν πληρορήσῃ (μεγ.) Λοιπὸν ξεύρετε διὰ ποῖον λόγον ἦλθον;

ΜΗΝ. Βίβαια, βίβαια, νά ἡ ὦρα, ξεύρω καί καλοξεύρω ἀλλὰ τί νά σέ πῶ παιδί μου. . . (ιδίξ περιπατών) Τί διάβολο νά τοῦ πῶ τώρα! νά τόν πῶ πῶς τὸ μετάνιωσα, εἶναι ἄντροπή θά προσβάλλω μάλιστα καί τόν φίλο μου Ζαχαρωμένο, ἄς τόν εὐρω καμιά πρόβασι καί νά τόν σταίλω ἀπ' ἱκεῖ ποῦρτε, ὑπομονή! καί ὅλα αὐτά γιὰ τήν ἀνοησία τῆς κόρης μου!

ΝΙΚ. (ιδίξ) Πολύ βλέπω τὸ σκίπτεται.

ΜΗΝ. Εἶσαι προκομμένος ἔς τὴ δουλειά σου αἰ!

ΝΙΚ. (ζωηρῶς) Ἄ ἐννοεῖται, κύρ Μηνᾶ μου, διὰ τὴν ἐργασίαν μου φροντίζω ὅπως πρέπει.

ΜΗΝ. Μπράβο, μπράβο! αἰ καί τί θέλεις νά σέ δώσω.

ΝΙΚ. Ἄ! μένετε ἤσυχος, δι' αὐτὸ εἴμεθα σύμφωνοι δέν ἀπαιτῶ τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν συγκατάθεσίν σας.

ΜΗΝ. Ἔτσι αἰ! ἄμ' δέ μέ λές αὐτὸ τὸ μονσερλίκι πῶς διάβολο θά τὸ κάνεις!

ΝΙΚ. ὦ! δι' αὐτὸ μέινετε ἤσυχος.

ΜΗΝ. Νά ἡ ὦρα ἤσυχος! μπᾶς κι' ἔχεις σκοπὸ νά λαδώνης;

ΝΙΚ. Τί ἐννοεῖτε, κύρ Μηνᾶ!

ΜΗΝ. (ιδίξ) Σά νά τὸ παράκοψα (μεγ.) αἰ, αἰ, νά, τί διάβολο, σέ βλέπω στολισμένο σά γαμπρό!

ΝΙΚ. (μειδιῶν) Τόσω τὸ καλλίτερον, κύρ Μηνᾶ μου.

ΜΗΝ. Ἔτσι αἰ! ὄρε τὸ λοιπὸν γαμπρέ!

ΝΙΚ. (ἀποθαρρυνθίς) Ἄλλοίμονον ὑποδοχῆ! ἔχει δίκαιον ὁ Σταμάτης παραπονούμενος ὅτι εἶναι τραχὺς καὶ ιδιότροπος.

ΜΗΝ. (ιδίξ) Κι' αὐτός φαίνεται πῶς χρωστᾶ τῆς Μιχαλοῦς.

ΝΙΚ. (ιδίξ) Μὴ τρέπον ἄς τόν καταπραῦνω (μεγ.) Μὴ συγ-

χωρεῖτε κύρ Μηνᾶ, φαίνεται ὅτι σήμερα θά ἐθουλώσατε μὲ κανίνα· νά ἔλθω ἄλλην ὥραν νά τὰ συμβιβάσωμεν;

ΜΗΝ. Μωρ' ἄρε αὐτά καί γιὰ πῆς μου νοιώθης καθόλου ἀπὸ μαγαριγιό;

ΝΙΚ. Ἄπὸ μαγαριγιό! καί μήπως σᾶς εἶπον ὅτι εἶμαι καί μάγειρος!

ΜΗΝ. (διὰ καταλλήλου χειρονομίας) Ἄμ' τί, νά χάρτης μονάχα!

ΝΙΚ. (ιδίξ) Πεῖρημα! συνινοσόμεθα ὦραίκα! Ἄλλὰ, κύρ Μηνᾶ μου, εἶναι ἀνάγκη νά ξεύρω καὶ μαγαριγιήν!

ΜΗΝ. Ἄμ' πρέπει νάται μπόυρος νά μὴ νοιώθης! καλὸ κι' αὐτό! ὁ κύρ Ζαχαρωμένος δά μέ εἶπεν ὅτι εἶσαι τετραπέρατος (ὁ Νικ. σκίπτεται). Λέγε τὸ λοιπὸν, τί συλλογιέσαι.

ΝΙΚ. (ιδίξ) Προσφιλῆς μου Χρυσάνθη, πρὸς χάριν σου ἄς γείνω καὶ μάγειρος (μεγ.) Μά, κύρ Μηνᾶ μου, δέν σᾶς λέγω πάλι πῶς δέν ξεύρω, ἡ ἐργασία μου δέν εἶναι ἡ μαγαριγιή ἀλλὰ κατι ξεύρω (ιδίξ) Θερρῶ νάκατα τὴν γνώμη του.

ΜΗΝ. Τὰ ἄμπελίστρωτες! νά σέ πῶ παλληκαρι μου τὰ λόγια σου τὰ βλέπω πολὺ μωρημένα, κι' ἔτσι μέ φαίνεται. . .

ΝΙΚ. Ἄλλὰ κύρ Μηνᾶ μου, αὐτός ὁ λόγος δέν εἶναι. . .

ΜΗΝ. (διακόπτων αὐτόν) Εἶναι ξεῖναι δέν ξεύρω! ἄκουσε παιδί μου, κοντολογύς τὸ δικό μου τὸ σπιτικό δέν εἶναι κανίνα μεγαλοσιάνου, εἶμαι κι' ἐγὼ ἐσυνάρε, θέλω τὸ λοιπὸν νά πάρω ἕνα παιδί νά ξέρη ἀπ' ὅλα, τί διάβολο! ἐσύ φαίνεται πῶς δέν ξέρεις οὔτε ἕνα σκούπισμα!

ΝΙΚ. Σκούπισμα!

ΜΗΝ. Νάσαι, σκούπισμα! ἡ κόρη μου θ' ἀρίνει τὰ βρῆματά της νά σκουπίζη! ὄρε γαμπρέ νά πάρης κουφέτα!

ΝΙΚ. (γελοῦν) Περίρημα! ὥστε κύρ Μηνᾶ μου, πρέπει νά ξεύρω καὶ σκούπισμα!

ΜΗΝ. Νά ἡ ὦρα, ξεκαρδίστηκε ὁ νῖος! μπᾶς καὶ νόμισες πῶς σέ θέλω γιὰ νά χωρεύης (ιδίξ) Αὐτός μάτιχ μου θᾶταν

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΕΓΑΡΟ

σε κανένα μέρος πού θά τόν είχαν σέρτα φέρτα, τόσο τό καλλίτερον γιά 'μένα.

ΝΙΚ. (ιδίξ) Περίεργος ιδιοτροπία του ανθρώπου αυτού να είναι ο γαμβρός του να ξέρη μαγικηκή και σκουπιστική! Προσφιής Χρυσάνθη, όσον σύ είσαι προσηνης και γλυκαίς τόσον ο πατήρ σου είναι τραχύς και ιδιότροπος. Ίδιωμεν τί άλλο θα του κατέβη να μέ 'πῆ (μειλιχίως) 'Αλλά, κύρ Μηνᾶ, αὐταί κί εργασίαι δέν ἀρμόζουν εἰς τοὺς ἀνδρας και προπάντων εἰς...

ΜΗΝ. 'Ωχ σῶπα, βρέ ἀδελφέ! ἔτσι τό θέλω ἐγώ! να ἡ ὦρα (ἠπιώτερον σοβαρώς) ἀκουσε παλλικάρη μου, χωριό πού φαίνεται κολοκούζο δέ θέλει (έντονώτερον) δέν θα κάνουμε χωργιό αν δέν ξέρης σκούπισμα και μαγικηγγιό! να πού στο εἶπα και ταιριγηχτό! μέ κατάλαβες!

ΝΙΚ. (ιδίξ) Τί βλάξ πού είμαι ἡ ἐπιθυμία αυτού του ανθρώπου είναι να ξέρω σκούπισμα και μαγικηγγιό. χάριν του βασιλικού πίνει ἡ γλάστρα τό νερό, λέγει ἡ προνομία, ἐμπρός λοιπόν. (ἀλλάζων ὕφος) Αὐτά τά ὅποια μέ λέγετε, κύρ Μηνᾶ μου, δέν είναι δά τόσον σπουδαία πράγματα ἐντός μιᾶς ἑβδομάδος τά μανθάνει τις ὠραιότατα. (ιδίξ) Φουρτουνά μου!

ΜΗΝ. Κατάλαβα! στοῦ κασιδι τό κεφάλι θέλεις να μάθης και σύ μπαρμπεροσύνη!

ΝΙΚ. 'Οχι δά, κύρ Μηνᾶ μου, μαγικηγγιό σας εἶπα πῶς ξέρω ὀλίγον.

ΜΗΝ. Κολοκούθια ξέρεις!

ΝΙΚ. Βίβλια, βίβλια ξέρω και κολοκούθια και μελιτζάνες, (ιδίξ) ἀλλοίμονον!

ΜΗΝ. Πού πῆς Γιάννη, κουκιά σπέρνω, ὦχ ἀδελφέ!

ΝΙΚ. Τώρα μέξ μένει τό σκούπισμα, δῶστε με ἕνα σάρωθρον και θα ἰδῆτε αν θα τό καταφέρω.

ΜΗΝ. 'Α! ᾶ! τό 'πέτυχες τώρα!

ΝΙΚ. (ιδίξ) Ἐν ἑν τῇ γωνίᾳ τό λαμβάνει και σαρώνει) βλέπτε, βλέπετε ὅτι και τό σκούπισμα....

ΜΗΝ. Πῆρ, πῆρ, στάσου, βρέ ἀδελφέ, στάσου, πῆρ πῆρ... τί κάμνης ἐπὶ σήκωσες τόν κόσμο, πῆρ πῆρ να πάρ' ὁ διάβολος τὴν ὦρα και τῆ στιγμή πού...

ΝΙΚ. 'Οχι δά κύρ Μηνᾶ, σας φαίνεται... (ιδίξ) Θα ἦτο πολὺ νόστιμον να ἦτο ἡ Χρυσάνθη κακομιμένη και να μ' ἔβλεπε....

ΜΗΝ. (φυσῶν διὰ τῆς ῥινόσ) 'Ωχ! βρέ ἀδελφέ! πῆγαίνε στο διάο... 'ς τό καλό, 'ς τό καλό! βρίζαστιστα πού... φτου φτου... γέμισαν τά βουθούνη μου, φτου...

ΝΙΚ. 'Αλήθεια κύρ Μηνᾶ! μέ συγχωρεῖτε, μέ συγχωρεῖτε.

ΜΗΝ. Καλά, καλά! συχωρεμένος, συχωρεμένος, πῆγαίνε τώρα 'ς τό καλό.

ΝΙΚ. (ιδίξ) Ἐχασα ἐπὶ τέλους τὴν ὑπομονήν μου (μεγ.) Εἶσθε πολὺ περίεργος ἀνθρώπος, κύρ Μηνᾶ.

ΜΗΝ. Δι μέ κάνεις, δι μέ κάνεις πῶς τό λένε, πῆγαίνε στο καλό! καταλαβαίνεις ῥωμαίικα.

ΝΙΚ. (μετὰ πείσματος) 'Αλλ' ἡ θυγάτηρ σας εἶναι ἄρα γε τῆς γνώμης σας!

ΜΗΝ. 'Ω πού να σε φάη ὁ λύκος! Μὴν ἀνκαχτόνεις, βρέ ἀδελφέ, τὴν θυγατέρα μου, ὦ διάολε! ἐκείνη τό κάτω κάτω ὅσο ἔχει τόν ἄλλον ἐσένα οὔτε τῆ ζουγραφιά σου δέ θα θέλει.

ΝΙΚ. Πῶς! ἔχει ἄλλον!

ΜΗΝ. 'Οχι! σε σένα κρεμάστηκε! ἔχει ἄλλον πού τρελλαίνεται γι' αὐτόν.

ΝΙΚ. 'Αλλοίμονον!

ΜΗΝ. Ἐγὼ δά εἶπα να μὴ χαλάσω τό χατήρι του κύρ Ζαχαριμένου, μά πού να ξέρω πῶς εἶσαι τέτοιο βῶδι!

ΝΙΚ. Σας εὐχαριστῶ! μένω ὑπόχρεως. (ιδίξ) Ἡ Χρυσάνθη ἔχει ἄλλον διὰ τόν ὅποιον τρελλαίνεται! λοιπόν μέ ἐνέπαιζε! (σύννους).

ΜΗΝ. Μά καλά, βρέ παιδί, δι χάθηκ' ὁ κόσμος! Πᾶνε 'ς τόν κύρ Ζαχαριμένο και πῆς τον ἀπό μέρους μου να σ' εὐρη...

ΝΙΚ. Σας εὐχαριστῶ, σας εὐχαριστῶ εἶναι περιττόν.

ΜΗΝ. Μωρ' αυτός είναι και ματᾶτος! (μεγ.) Τότε παιδί μου, αἶτε τράβα ἔς τὸ καλό, κι' ἔχω δουλειά.

ΝΙΚ. Μάλιστα, μάλιστα, κύρ Μηνᾶ! ἀλλά πρέπει νὰ λάβω ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν θυγατέρα σας, φωνάζατέ την σὰς παρακαλῶ.

ΜΗΝ. Αὐτὸ μὰς ἔλειπε! μωρ' ἄμε χάσου! νὰ ἡ ὥρα! μωρὶ ἐσὺ μὲ τὸ ζόρι θέλεις νὰ σὲ φορτωθῶ! αἶτε νὰ διῶ τράβα!

ΝΙΚ. Δὲν εἶσαι καθόλου εὐγενής, κύρ Μηνᾶ.

ΜΗΝ. Μωρ' αὐτὸς γιὰ τρελλὸς θᾶναι γιὰ κανέναν γιάννη-σετζής (φωνάζει) Σταμάτη, αἶ Σταμάτη!

ΣΤΑΜ. (ἐμφανιζόμενος). Προστάξτε ἀφεντικό!

ΜΗΝ. Βγάλε αὐτόν, ἔξω γλίγωρα!

ΣΤΑΜ. Τί λὲς ἀφεντικό! θὰ θυμώσῃ ἔπειτα ἡ....

ΝΙΚ. Εἶναι περιττόν, εἶναι περιττόν (φορεῖ κατὰ λάθος τὸν πύλον τοῦ Μηνᾶ καὶ φεύγει βιαίως) χαίρετε, χαίρετε.

ΣΤΑΜ. Ἄ! τὸν κακόμοισο τὸν κύρ Νικοκλῆ φεύγει καὶ ἀκόμη φεύγει (μεγ.) Μὰ τί ἔτρεξε ἀφεντικό!

ΜΗΝ. Κάμε τὴ δουλειά σου σὺ!

ΣΤΑΜ. Τὸ πέτοχα! ἄς τρέξω νὰ τὰ πῶ τῆς κυρίας Χρυσάνθης (φεύγει).

ΜΗΝ. (μόνος) Μωρὲ ὑποκαίμενο κι' αὐτό; ἄς εἶναι τὸν ξεφορτωθήκα πάει στὸ διάβολο, βρέ ἀδελφε, δὲν ἔχω ἡσυχία πότε μὲ τὸν ἕνα, πότε μὲ τὸν ἄλλον αἰωνίως βρήσκω τὸ μπιλά μου, ὑπομυθὴ! ἄς πάγω νὰ πάρω κουμμάτι ἄρα (φορῶν τὸν πύλον τοῦ Νικοκλῆ) πῶς διάβολο! κι' αὐτὸ θὰ στέναψε (τὸ παρατηρεῖ) μωρ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ δικό μου! νὰ πάρ' ὁ διάβολος ἀναπόδι! ἄς τρέξω (φεύγει βιαίως).

ΣΚΗΝΗ 5'.

ΜΑΡ. (ἐμβαίνουσα βιαίως) ὦ Θεέ μου, ἔφυγε! (φωνάζει) Σταμάτη, καθήμεν Σταμάτη (ἐμφανίζεται ὁ Νικοκλῆς) Ἄ! κύριε Νικοκλῆ, καλῶς ἦλθατε!

ΝΙΚ. (σαρκαστικῶς) Ἀληθῶς! ἀντὶ τοῦ Σταμάτη (γελῶν βεβιασμένως) χὰ! χὰ! μήπως ἔχετε ἀνάγκην νὰ σὰς ἐτοιμάσω καμμὶν σοκολάταν! κανὲν ἀναψυκτικόν! πῶς! μὴ ἀμφιβάλλετε, κυρία μου, εἶμαι ἐπιτηδαιότατος ὅπως καὶ ὁ κύριος διὰ τὸν ὁποῖον τρελλαίνασθε! χὰ! χὰ! ἢ μήπως θέλετε νὰ σαρώσω!

ΧΡΥΣ. (ἐν ἀμηχανίᾳ) ὦ Θεέ μου, σιωπήσατε πρὸς Θεοῦ καὶ ἐξηγηθῶμεν.

ΝΙΚ. Βέβαια, βέβαια, δεσποινίς, ἐξηγηθῶμεν, διότι βιάζομαι, σὰς βιαίω, πάλυ, νὰ σὰς ἀποδείξω πόσον εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰδήμιον τῆς σαρωστικῆς! χὰ! χὰ! ὅπως ὁ... ἄ! ἐννοεῖτε ποῖον! (ἐμβαίνει ὁ Μηνᾶς) ἄ! ἰδοὺ καὶ ὁ χαριέστατος πατήρ σας!

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Οἱ αὐτοὶ ΜΗΝΑΣ καὶ κατόπιν ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΜΗΝ. (ἐν ὀργῇ) Βρέ οὔργε! τὰ γκαβὰ σου ποῦ τὰ εἶχες καὶ μ' ἔβχλες τὸ καπέλο μου! νὰ μὲ....

ΧΡΥΣ. (Ἄχ πατερᾶκι μου, ἀγαπητέ μοι πατέρα, διατί ἐμφράζεσθε οὕτω! (πρὸς τὸν Νικοκλῆν) Σὰς ζητῶ συγγνώμην, κύριε Νικοκλῆ, ἂν ἤξεύρατε πόσον λυποῦμαι δι' αὐτό!

ΝΙΚ. (ψυχρῶς) Δὲν ἀμφιβάλλω, δεσποινίς, τοῦτο μόνον παρατηρῶ, ὅτι ὁ μὲν πατήρ σας εἶναι ἀγροίκος, ἀλλ' εἰλικρινής ὑμεῖς δὲ τὸ ἐναντίον.

ΜΗΝ. Βρέ χαμίνε! τί σὲ φταίει...

ΧΡΥΣ. Πατερᾶκι μου, ἂν μ' ἀγαπᾶς σιωπήσατε.

ΜΗΝ. Τί λὲς, μπρέ κορίτσι! ἐσὺ μὲ λὲς πῶς θὲς τὸν Σταμάτη, τὴν ἄλλοις γνώμη! (εἰσέρχεται ὁ Σταμάτης).

ΧΡΥΣ. Ἄχ ἐννοῶ! ἐννόησα.

ΝΙΚ. Ναι δεσποινίς, καὶ ἐγὼ ἐνόησα καὶ σὰς συγχάριζω διὰ τὴν ἐκλογὴν!

ΧΡΥΣ. (τρυφερώς) Κκαί!

ΣΤΑΜ. 'Αρχίσαν' οί τζιλβίδες! (μεγ.) Δόξα τῷ Θεῷ ἀρεν-
τικά, τὰ σιάζατε αἰ!

ΜΗΝ. Βούδα σύ!

ΣΤΑΜ. (κρυφίως τῷ Νικοκλή) 'Σ τὴ χερὰ νὰ διῆτε τί θὰ
τὸν κάνω τὸν ναλίτη!

ΝΙΚ. Οὐρ ἀηδίσσα! (λαμβάνει τὸν πλόν του) χαίρετε δε-
σποινίς, σὰς εὐχομαί . . .

ΧΡΥΣ. (εὐγενῶς) 'Οχι, ὄχι κύριε Νικοκλή! μείνατε ὀλίγον
ὅπως λάβετε μερικὰς ἐξηγήσεις.

ΜΗΝ. 'Αφστον μπρὶ νὰ ζεκουμπισθῆ!

ΧΡΥΣ. Πατέρ μου, σὰς συστήνω τὸν κύριον Νικοκλή, τὸν
εὐγενῆ νέον περὶ τοῦ ὁποίου σὰς ὁμίλησα τὴν πρωίαν.

ΣΤΑΜ. (ιδίῳ) Νὰ μὲ πάρῃ ὁ διάβολος κι' ἂν κατάλαβα γρὺ
ἀπ' ὅλα αὐτά.

ΜΗΝ. (ιδίῳ) Κατάλαβα! ἡ κόρη μου θὰ τᾶχει κι' αὐτὴ
χαμένα! τὸν εἶδε λουσάτο καὶ θάρρεψε . . . ἤμαρτον Παναγία
μου (μεγ.) 'Ακουσε, κουτόμουκλη καὶ σὺ εἶσαι ὁ ὑπηρέτης ποῦ
μὲ συστήνει ὁ κύρ Ζαχαριμένος, ἐνὰ ζόανο πρώτης τάξεως!
μπήλας μέσα! τί διάβολο! ἐσὺ μὲ εἶπες νὰ κρατήσω τὸν
Σταμάτη, τὴν τὰ γύρισες!

ΧΡΥΣ. (τῷ Νικοκλή.) 'Ενοεῖται ἤδη, κύριε Νικοκλή, τί
συμβαίνει!

ΝΙΚ. Μ' ἐξέλαβε δι' ὑπηρετήν λοιπόν! ὦ ἀτυχία μου!

ΣΤΑΜ. Μωρὲ νὰ διῆ; ὁ γέριος ποῦ θὰ τὰ λάσκαρε! ἂ τὸν
κακομοίρη! ἴσια, ἴσια, τὴν ποῦ μπορούσα νὰ τοῦ βίξω καμμιὰ
καμπνηὰ γιὰ τὴν Φραντζέσκα! ἀλλοίμονο κ' ἐδῶ ντουβάρι!

ΧΡΥΣ. 'Οχι, ὄχι, ἀγαπητέ μου πατέρα, δὲν εἶναι ὁ ὑπη-
ρέτης ποῦ σὰς συστήνει, ἀλλ' ὁ κύριος Νικοκλῆς Παρισιάδης,
σιταρέμπορος, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ φίλου σας Ζαχαριμένου καὶ ὁ νέος
περὶ τοῦ ὁποίου σὰς ὁμίλησα τὴν πρωίαν, ἂχ πατέρα μου, ἐν-
νοεῖται ἤδη τὸ λάθος σας!

ΣΤΑΜ. Ναί, ναί, ἀρεντικό! τί θὰ πῆ! νὰ ἡ ὥρα! ψέμματα
θὰ σὶ 'πώμα! βώτηζε καὶ τὴν Φραντζέσκα τὴ δούλα τοῦ...
(ιδίῳ) αἰ μὰ τὸν Θεὸ, δὲν βαστῶ!

ΝΙΚ. Ναί, ναί, κύρ Μηνᾶ, καὶ πρέπει τὴν ὥρα νὰ μὲ δώσητε
ἐκνοποῖησιν διὰ τὸν τρόπον σας!

ΜΗΝ. (σταυροκοπούμενος) 'Ελα Χριστέ καὶ Παναγιᾶ! Μὰ
μπρὲ παιδί μου, τί μὲ λῆς τότε πὼς ξέρης μαγκιρικὴ κι' ἔπι-
σαις καὶ νὰ σκουπίσης!

ΧΡΥΣ. Αὐτὸ πατέρ μου, σὰς ἀπέδειξε πόσον μὲ ἐκτιμᾶ.

ΜΗΝ. Εἶσαι λοιπόν ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ζαχαριμένου καὶ ἦρτες
γιὰ τὴν κόρη μου, αἰ!

ΣΤΑΜ. (ιδίῳ) Στῆς ἐννιὰ ἀκούει ὁ κουρός.

ΝΙΚ. (μειδιῶν) Ναί, ἀλλ' ἀφοῦ τρελλαίνετε δι' ἄλλον!

ΣΤΑΜ. Νᾶτα! φτοῦ κι' ἀπ' ἀρχῆς!

ΧΡΥΣ. (δι' ἐκφραστικῶν βλέμματος) Ναί, ἀλλ' ἐκείνη θὰ
προτιμήσῃ ἐκείνον ὅστις κατεδέχθη νὰ γείνη ὑπηρετής καὶ
δείξῃ πραγματικῶς τὴν ἀληθῆ συμπάθειαν τῆς εὐγενούς αὐ-
τοῦ καρδίας.

ΜΗΝ. Εὐγε κόρη μου!

ΣΤΑΜ. (ιδίῳ) Χαψ' το, κύρ Νικοκλή μου, ἦρες ὑποκαίμενο
νὰ μὴ τοῦ δώση κιόλας τὸ χάπι!

ΜΗΝ. Σὶ προκαλεῶ νὰ μὲ συχωρέσης, παιδί μου, λάθος
κατάλαβα.

ΝΙΚ. Μείνατε ἥσυχος, κύρ Μηνᾶ, διότι καὶ ἂν ἤθελον νὰ
ἀποσυρθῶ δὲν θὰ ἠδυνάμην διότι ἡ γλυκύτης καὶ ἡ συμπερι-
φορὰ τῆς προσφιλοῦς σου κόρης μὲ ἔχουν δεσμευμένον.

ΣΤΑΜ. 'Αρεντικό, ξέρεις τί κατάλαβα μὲ τὸ ξερὸ μου τὸ
κεφαλι! ὅτι ὁ καλὸς ὁ τρόπος τελειώνει κάθε δουλειὰ καὶ ὁ
κακὸς τὸ ἐναντίον, ἡ κόρη σου μὲ τὸ γλυκὸ καὶ μὲ τὸ οὐτω-
λάκι ἔκαμε τὸν κύριον Νικοκλή ἀνάκι, ἐσὺ ἀρεντικό, νὰ μὲ
συχωρέσης κιόλας, τὰ φέρνεις ὅλα τεπέτακλα μὲ τὰ ναλι-
τλίχη σου.

ΜΗΝ. Έχεις δίκιο, Σταμάτη, ο καλός ο τρόπος και η γλυκειά η γλώσσα βγάζει τό φειδι απ' την τρύπα.

ΝΙΚ. Και είναι η ωραιοτέρα προίξ της γυναικός.

ΣΤΑΜ. (σοβαρώς) Αυτό τόλγα θυμούμαι και η συχωρεμένη η Σκορδομούταινα, Θεός συχωρέστηνα.

ΝΙΚ. Τώρα αγαπητέ μου, πενθερά, να είδοποιήσωμεν και τον θεόν μου να έλθη και εύλογήση τους γάμους μου μετά της αγαπητής θυγατρός σας.

ΣΤΑΜ. Ναι, ναι, τρέχω κιόλας (ιδία) "Λε πάω να τα καταφέρω κ' εγώ τα ίδια με την Φραντζέσκα.

Πίπτει η αύλαία.

Έν ενί λόγῳ

Η γλυκύτης βασιλευει, φέρει πάντοτε χαρά
κι' είναι προικα καλλιτέρα κι' ανωτέρα του παρᾶ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΤΕΧΝΙΤΑΙ

ΚΟΥΡΕΙΘΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΪΔΑ

ἀριθ. 235—Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα—235 ἀριθ.

Ἀπέναντι τοῦ ΤΟΚΑΤΑΙΑΝ.

Ἐν τῷ λαμπρῷ αὐτῷ κουρείῳ, ἔλα, φίλε, μιὰ φορὰ
γιὰ νὰ ἴδῃς μοναχός σου, τρόπο, συμπεριφορὰ!
Πόσον τίλιοι τεχνίται, τί λαμπρὰ καθαριότης,
τί εὐγένεια καὶ λουσο, πόση φίλε μου, κομψότης!
Βάζω στοίχημα, ὦ φίλε, ὅτι δὲν θὰ τὸ νοήσῃς
ὅτι εἶσαι ξυρισμένος μόλις καὶ κλοκαθήσῃς.
Εἶναι κι' ἐρωδιασμένον μ' ὅσα πρέπει ἐργαλεία,
μὲ σαπούνη μωρωδάτα, μὲ λιθάντες καὶ παντοῖα
κι' ὅσ' ἀμύζη γιὰ περούκες κι' ἄλλα πού νὰ τὰ θυμούμαι
ὁ καθὼς μπορεῖ νὰ ξεύρη περιστό νὰ τ' ἀριθμούμαι
Εἰς αὐτὸ ἔρχονταί, φίλε, ὅλοι τοῦ συμμοῦ οἱ νέοι
πολλοὶ ἴμποροι τῆς πιάτσας κι' οἱ τοῦ Πέρα Εὐρωπαῖοι.
Ἐλα τὸ λοιπὸν καὶ σὺ γιὰ νὰ ἴδῃς μοναχός σου
ὅτ' αὐτός ὁ ἐρχομός σου θάναί καὶ πρὸς ὄφελός σου.

© ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΕΓΑΡΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ἄριστος σχεδιαστής κολλύβων

Ἀναλαμβάνει ἐπίσης καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν
καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ οἴκῳ.

Ζητήσατε αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἐν Πέρᾳ, ἀπέναντι τοῦ Ἀνατόλ
χάν, ἱστάμενον βιβλιοπωλὴν καὶ ἀπὸ τὸ ἐπιπλοπωλεῖον
τοῦ κυρίου Σταύρου Ἀναστασιάδου, ἐν Κιλαντζή-Κουλούκ
κειμένου, παρὰ πλεύρῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΖΑΣΗΣ

ΘΑΛΑΜΟΣΤΟΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑ

Ἐν τῇ διόδῳ «Ἀνατολή» (Ἀνατολὴ χάν) ἀριθ. 3.

Τὸν γνωστὸν εἰς ὅλους, φίλοι, μὲς τὸ Πέρα, ταπεινὴν,
ὁ καθείς 'πού λαβ' ἀνάγκην ἔς τὴν ἰδέα του ἄς φέρει
Ἐπιτήδειος εἰς ὅλα καὶ φωτιὰ εἰς τὴ δουλειὰ του
εὐρωπαϊοῦ εἶν' ἀξία ἡ μεγάλη μαστοριά του.
Τὰ καλλίτερα τὰ σπύτια ἔχει, φίλοι, πελατεία
ἐπειδὴ καὶ τὸν γνωρίζουν, πῶς δὲν κάμνει ἀγαστεία.
Εἶν' περίφημος τεχνίτης καὶ ἐλκόμε τὸς πελάτας
καὶ ἐκείνοι εἰς τοὺς ἄλλους δείχνουνε εὐθὺς τὰς πλάτας.
Ἐργαστάσι δὲ ἔχει ἔς τῆς Ἀνατολῆς τὸ χάν
καὶ ἐκεῖ ἄς συμβουλεύω νὰ ἐλθῆτε μάνι, μάνι,
καὶ μονάχοι σας νὰ διῆτε τὰς λαμπράς του ἱργασίας
τὰ περίφημά του ἔργα τῆς λεπτῆς του φαντασίας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Η ΣΜΥΡΝΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

ΕΝ ΠΕΡΑ

104—Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἁγῶ-Τσαμῆ—104

(Μανγκασάφ).

Στ' ἀνωτέρῳ φαρμακείῳ, τρίξε, φίλε, μὲ χαρὰ
καὶ θὰ ἴδης πῶς ἀμύνται, δὲν θὰ δώσης τὸν παρᾶ.
Σ' ὅλα του καθαρύτης, ὅλα του λαμποκοποῦν,
ὅποιον θέλεις ρωτήσῃ το κ' οἱ γιανοὶ θὰ σέ τὸ 'ποῦν
Τὰ ἱατρικὰ του, φίλε, εἶν' ἐξίρητα γιαντι
ἔχει μερικὴ σπετσιάρη καὶ τὰ βλέπουν κ' οἱ γιανοὶ.
Δὲν κοττάζει νὰ κερδίση μόνον, νὰ εὐχαριστήση
ὅσους τρίζουν εἰς αὐτὸ κ' ἔτσι τὸ κλοσουτῆσαι.
Μὴ σ' ἐπέρασε ἰδέα, πῶς θὰ ἔχω καμμι' ἀθάνατα
πού σέ στέλω ἐκπιέρη καὶ σέ ψάλλω ταῦτα πάντα.
Ὅχι, ὄχι, μὴ σέ μέλει! ἐγὼ εἶμι μακρὰ
οὔτε ἔχω τόση γνώσι, τόση εἶναι πονηριά!
Μόνον θέλω νὰ σέ δώσω, μία εὐδησι καλή
πού 'μπορῆς ναύρησ' συμάρην καὶ κερδίσης καὶ πολὺ.
Στ' ἀνωτέρῳ φαρμακείῳ, ὅποιος θέλει νὰ ὄρησῃ
εἶμι βέβαιος πῶς ὅτι δὲν θὰ τὸ μετανοήσῃ
Ὅστε φίλε, ἰδὼ τρίχα κ' ἀπ' τὰ μακρὰ δῶ πέτα
γιὰ νὰ κάμη, ὅπως πρέπει, ὅποιονδήποτε μετόστα.

AU PARASOL ROUGE

DIMITRO CHRISTIDES & CIE

160 — Grande Rue de Péra — 160

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΟΜΠΡΕΛΛΑ.

Ἐστὸ κατόστιμα αὐτὸ
ὕταν, φίλοι μου, ἐλήθητε
τοῦ σαρμού τὸ ἐκλεκτὸ
ἐν αὐτῷ θεὶ νὰ ἰδῆτε.

Ἐστὸ ἀρμόζη τοῦ σαρμού, μὴ κυρία νὰ φορέση
εἰς τὴν κόκκινη ὀμπρέλλα νὰ τὸ εὖρη θὰ ἔμπορέση.

Αἱ καλλίτεραι κυρία, αἱ κοκκέτσι δεσποινίδες,
αἱ χαρίεσσα γαλλίδες κ' αἱ σερναὶ κί γερμανίδες,
ἀπ' ἰδῶ ψουνίζου, ὅλαι, τοῦ σαρμού τὰ ἀνγκαιὰ
ἐπειδὴ ἰδῶ εὐρίσκου, πάντα, εἶδη ὅλο νέα.

Κάθε λίγ' ἀπ' τὰ Παρίσια, πρᾶγμα νέο ὅλο φέρει
καὶ ἐλκούει τὰς κυρίας, ὕπερ, βέβαια συμφέρει.

Αἱ κυρία καθ' ἡμέραν μπαينوβγαίνουν καὶ ψουνίζου
κι' ἔτσι φαίνονται ἔς τὸν κόσμον, σὺν λουλούδια πὺν ἀνθίζου.

Κι' ἐπειδὴ πωλεῖ συνάμα
πάμψηνα τὸ κάθε πρᾶγμα,
κάθε τοῦ σαρμού κοπέλα,
ἀπ' τὴν κόκκινη ὀμπρέλλα
πρέπει ν' ἀλλθῆ νὰ ψουνίση
ὅτιδὲποτε θελήση.

Μὴ ἐπίσκεψις θ' ἀρτίση εἰς τὸν καθ' ἀγοραστὴ
νὰ νοήση μοναχὸς του, τὴν ἀλήθειαν σωστή.

Ἐκαστὸν ἰζήντα φέρει ἀριθμὸν εἰς τὴν γταμπέλα.

Θὰ τὸν ἰδῆτε γραμμένον κι' εἰς τὴν κόκκινη ὀμπρέλλα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΛΑΜΑΝΟΥ

Ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Γαλατῆ,
παραπλεύρως τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
καὶ ἀπέναντι τοῦ ΓΕΝΙ-ΔΟΥΝΙΑ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΔΙ' ἈΝΔΡΑΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐστὶς θέλει γιὰ νὰ πάρη,
εὐκόρως, φηνὸ ζευγάρι
ὅτιδὲποτε μποτίνι,
ἢ παντόφλα, ἢ σκαρπίνι,
εἴτε ὅ,τι βάλ' ὁ νοῦς του
ἢ πὺν τὸ θέλει ὁ κύριος ποῦς του,
εἴν' ἀνάγκη ἰδῶ νὰ τρέξη
πρὶν εἰς ἄλλο νὰ προστρέξη.
Θεὶ νὰ εὖρη ὅ,τι θέλει
κι' ἔσυχος νὰ μὴν τὸν μέλη,
γιὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν κόψι
ἦτις, φαίνεται ἀπ' τὴν ὄψει
ὅτι εἴν' δουλεῖα μαστῆρου
καὶ γιὰ πόδι καθ' ἔμπορον.

Ἐχει, φίλοι, γυναικίτικα
τοῦ σαρμού, καὶ γιὰ παιδία,
διὰ γέροντας καὶ ἄλλα,
μικρὰ τέλος καὶ μεγάλα.
Ἐστὶς εἴλη νὰ ψουνίση
ὅν θὰ τὸ μετανοήση
καὶ ἐλπίζω νὰ θελήση
κι' ἄλλους φίλους νὰ συστήση.
Εἴν' ἔστο Γαλατῆ γνωστὸ
καὶ ἐστὸ Πέρα ἔκκοιστὸ
ἐπειδὴ φθονὰ πωλεῖ
κι' ἔχει ἔσοδοι πολλή.

ΛΠΟΘΗΚΗ ΟΙΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΥΡΙΜΗ

130 — Ἐν Γαλατῆ, Ὀδὸς Γενι-Σεϊρολι — 130

Ἐπιθῶν τοῦ ΓΕΝΙ-ΔΟΥΝΙΑ.

Ἐ τοῦ Κυρίμη τὴ βαρέλα,
τρέχα, φίλε, κι' εὐθὺς ἔλα
νὰ γεμίσης τὸ μπουκάλι,
γιὰ νὰ σηαίσης τὸ κεφάλι.

Θεὶ νὰ ῥῆς καλὸ κρασί
κι' ὄχι εὐθὺς γιὰ τουργι,
κι' ἐπειδὴ πωλεῖ φηνὸ,
τρέχα ὅσο παντοτινὰ.

Ἐστὶς, φίλε, μ' ἕνα ζάρο, θὰ σκοτίσης ὁδὸν τριγόνια,
ἐν Ἐθῆς ἔς τοῦ Κυρίμη, νὰ γεμίσης τὰ γαλόνια.

SISMANOGILIO
MEGARO

ΚΟΥΡΕΙΟΝ
"ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ,"
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΕΠΑΣΤΑ
ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ

ἀριθ. 7—Ὁδὸς Ἀγίου Νικολάου—ἀριθ. 7

Ἀπέναντι τοῦ καφετερίου ΠΩΣ.

Ἐν τῶν καλλιτέρων τοῦ Γαλατῶ, ἐνθα δύνανται τις νὰ εὕρη
κουραὶς ἐπιτηδεύου; καὶ καλὴν περιποίησιν.

ΚΥΡΙΑΚΗΤΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

2.—Κουλλέ-Καπού.—2.

Σὲ γαρνίρουνε καπέλα
ποῦναι, φίλοι μου, μὴ τρέλλα!
νὰ τὰ βλέπηστωλισμένα,
ζωεῖα, χριτωμένα!

Ἄπο μίσα ἀπ' τὴ βιτρίνα, ἀμὲν θύετε τὰ κπέλα,
θὰ νομίση πῶς σὲ λέγουν τρέχα ὄω καὶ μίσα ἔλα!
Τὰ σκαρβουν μ' ἐνθ γούστο, πού θαρρεῖς, θὰ σὲ μιλήσουν
κι' ἂν δὲν σκόπει; νὰ πάρη, μὲ τὸ ζῆρι θὰ σ' ἐλκύσουν.

Τὸ Ραδάσι καὶ τὴν Προϊκα ζητήσατε ἀπὸ τὸν ἐν Ἀγθ-Πζαμῆ,
ἀπέναντι τῆς διόδου Ἀνατολῆς, ἱσταμένον βιβλιοπώλην.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ἘΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. — Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι
Ἀποστόλου Φιλιππάκη:

Ἀπόστολοι: Γ. Φιλιππάκης, Ἰωάννης Γ. Φιλιππάκης, Ἐμμανου-
ήλ Γ. Φιλιππάκης, Αἰκατερίνη Π. Μπελιθανάκη, Ἀλεξάνδρος Α.
Φιλιππάκης, Μαρία Βασιλειάδου, Ἀντώνιος Ν. Δεπάστας, Φρασίς Ν.
Δεπάστας, Ζανῆς Ἰ. Πιτσινός, Γεώργιος Ἰ. Πιτσινός, Κωνσταντῖνος
Χαρβαλῆς, Γεώργιος Κυρίης, Θερασύβουλος Βολάνης, Ἰωάννης Γ.
Βολάνης, Κωνσταντῖνος Φ. Θεολόγος, Γεώργιος Πιτρινός, Παντελῆς
Ν. Κιλιερτσόπουλος, Νικόλαος Δοττόγλου, Ἰωάννης Φ. Ζάνης, Πα-
ναγῆς Χρῦσης, Νικόλαος Ἐμμ. Βερνίκος, Γεώργιος Βερνίκος (ἢ Χα-
λέπης), Ἰωάννης Βαλλῆς, Ἰωάννης Ἀλεξανδρίδης, Γεώργιος Ἀλε-
ξανδρίδης, Κωνσταντῖνος Ν. Πρόξος, Ἰωάννης Ἀλ. Σκουριαλός, Νι-
κόλαος Ἀν. Βάβουλας, Ἰωάννης Ἀν. Βάβουλας, Γεώργιος Ἀν. Βά-
βουλας, Νικόλαος Γεροντόπουλος, Νικόλαος Γκαρῆς, Μάρκος Μαρκου-
τζος, Σπυρίδων Ἀρβανιτάκης, Ἠλίας Δεπάστας, Νικόλαος Φιλικός,
Δημήτριος Μανιάτης, Boisson Joseph, Pierre A. Aquaré, Ἀθα-
νάσιος Ἰ. Βαλαμίδης, Κωνσταντῖνος Θ. Τσαλεπίδης, Γεώργιος Γ.
Καβουρμῆς, Κωνσταντῖνος Καλυβίδης, Σταῦρος Κοτσαμπόπουλος,
Νικόλαος Κολαράκης, Φίλιππος Κολαράκης, Νικόλαος Χρῦσου, Ἰω-
άννης Μελλησός, Βασίλειος Ναδάλης, Ἰωάννης Διαραμῆς, Μιχαήλ
Καμπῆς, Βασίλειος Μαρῆς, Εὐστάθιος Β. Σκούρας, Ἐμμ. Παρθε-
ναΐδης, Βλάσιος Ἀποστόλου, Θεολόγος Μέγας, Κατίνα Δημητρίου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Ἰωάννου Κροκοδείλου:

Νικόλαος Διονυσίου, Ἀντώνιος Κροκοδείλος, Σ. Γ. Πατριάνος, Ν.
Παναγιωτόπουλος, Α. S. . . . Alexandra Wilkoski, Anna
Psheidt, Massimo Moro, N. Alberti, Demetrios N. Fortjacoiff,
Ἀχιλλεὺς Ἀραῖος, Σαρ. Ἰ. Ἰεράκης, Θεομῆς Γκόγκας, Γεώργιος Κλ.
Λιοντιδῆς, Δημήτριος Ἀναϊδιάρης, Μενέλαος Γουλῆς, Ἀλεξάνδρος
Φρούσης, Κωνσταντῖνος Μινογιούδης, Κωνσταντῖνος Κορούκας, Ἰω-
άννης Π. Καζαμίας, Σῶλον Εὐθυμίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Μαρίας Κ. Μαΐδου καὶ Εὐδο-
ξίας Α. Τσαλόγλου:

Ἀθανάσιος Δ. Γαλεντόπουλος, Ἰωάννης Δ. Μητσιάνης, Θεανῶ
Ι. Ζιώτη, Ἀγαθόδιορος Δ. Ζαῖρη, Ἀνδρέας Ἀμαξηλάτης, Δέσποινα

SISMANOGLIO
MISERANDO

Δ. Ζαχρίκου. Γεώρ. Βαρσιάνης. Μαρία Δ. Μηλέου. Μαρία Χρήστις. Δανάη Χρήστις. Κων. Δαμουρλιάνος (σώμ. 3.) Στρατῆς Καμπούρογλου. Βασίλειος Σιγάλας. Δ. Βέφιος. Γ. Π. Σταλής. Σταμάτης Φατούλακης. Μαρούλα Ζαρίκου. Γ. Βασιλογλου. Δημ. Μωραΐτης. Παύλος Ίωαννίδου. Ἀγγελία Χ. Δ. Βέφλιου. Amédée Mavromatty.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Γεωργίου Κ. Χρηστίδου,**
ξυλογλύπτου:

Κακροπία Χρηστίδου. Μαρ. Χρηστίδου. Ροζαλία Μπάτη. Ρωμᾶνος Μακρίδης. Χρ. Λεπτοκαρῦδης. Αἰκ. Πανταλεμονίδου. Μιχ. Γκανῆς. Α. Πρέντοβιτς (σώμ. 2.) Βασ. Θεοδώρου. Γεώργ. Ψάλτης. Σταμ. Κ. Φαλιέρος. Ἀνδρέας Κ. Φαλιέρος. Γεώργ. Α. Ἀποστολίδης. Δημ. Α. Ἀποστολίδης. Στ. Α. Ἀναστασιάδης. Ἀρμίκ. Χρῆστος Καρράς. Οὐρ. Θ. Κωνσταντινίδου. Μαριάνθη Β. Ίωαννίδου. Αἰκ. Δελαβερίδου.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Κυριάκου Α. Ἀλατζόγλου:**

Δημ. Διαμαντῆ. Ἀνδρέας Δασίπρης. Σωτ. Σοβατζόγλου. Δημ. Παρασκευόπουλος. Φραγκῆσκος Βάβλιδας. Ίωάνν. Περπινιάς. Ἐλισσαῖος Ἀρχιτεκτονίδης. Νικ. Ἀμέραλης. Ἀνδρέας Σβολάκης. Μάρκος Μπόν. Ίωάννης Βέκας. Γεώργ. Χ. Μεριάλης. Γεώργ. Δεληγιάννης. Νικ. Κιουρτζόγλου. Κυρ. Α. Ἀλατζόγλου.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Γεωργίου Χρηστίδου**

Γ. Δ. Χρηστίδης. S. Rafanides. N. D. Chritopoulos. Antoine Eftymiades. Ίωάννης Δζερκινόπουλος. Κωνστ. Μπονάτσος (σώμ. 2.) Γεώργιος Γαλάτης (σώμ. 2.) John Hendee (σώμ. 3.) Εὐάγγελος Θεοδώροβιτς.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Μιλτιάδου Κιτανίδου**

Ἀγγ. Κωνσταντίνου. Κλ. Σαλαδόπουλος. Διον. Μαγειρόπουλος. Ἀνδρ. Καμπίτσης. Χαρίλαος Ἀργυριάδης. Παναγ. Παπαδόπουλος. Κίμων Σαπουντζάκης. Γεώργ. Παπαδόπουλος. Γ. Καλαμιδης. Ν. Ράδοβιτς. Περικλῆς Ραῖμόβος. Ζουμπύλης Ἀποστόλου. Γιόνκος Περάνοβιτς. Ίωάνν. Φαλαγκάτ.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Ἠλία Λεκοῦ:**

Γεώργιος Δ. Χρηστίδης. Ἠλίας Λεκοῦ. Νικόλαος Σωτηριάδης. Μιλτιάδης Κιτανίδης. Κωνσταντῖνος Ρηγόπουλος. Κωνσταντῖνος Βλαδίκας. Jean Christides. Léon Felastetn. Πηνελόπη Εὐεργετοπούλου. Ίωσήφ Μαρίνος. Παύλος Ἀντ. Σκλαβοῦνος. Γεώργιος Σουλτανίδης. Μάρκος Μαρκουίζος. Μιχαήλ Λευκός.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Χαραλ. Ι. Ξανθοπούλου**

Χαρ. Ι. Ξανθόπουλος. Γεώρ. Λουκίδης. Ἀντ. Κυργιζόπουλος. Παναγ. Γεράρδος. Β. Χρηστίδης. Χρ. Ι. Φυλακτόπουλος. Χρῆστος Βανδούρης. Ἀναστ. Δ. Εὐθυμίου. Χ. Τρανόπουλος. Ν. Πάρισης. Β. Μαστραπῆς. Ἐπαμ. Ε. Δολτσινιέδης. Μάρκος Κωνσταντόπουλος.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Θεοδώρου Βλαδοπούλου**

Μιχ. Βλάχος. Ἀναστ. Μίχας. Μιχ. Κρικελῆς. Ίωάννης Τσιλικόπουλος. Ν. Καμπανίδης. Μ. Ξανθόπουλος. Δημ. Παπαδόπουλος. Ν. Ἀπέρης. Κωνστ. Χρ. Ἡπειρώτης. Ἀλεξίου. Θεοδ. Βλασόπουλος.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Πέτρου Τουβλατσόγλου**

Πέτρος Τουβλατζόγλου. Ν. Δαγγλῆς. Γ. Παρθένιος. Ίωάννης Βαυδακόπουλος. Θωμάς Βαρούτης. Ἀθηνᾶ Ν. Τσιτσινοπούλου. Παν. Σ. Στεργιανόπουλος. Νικ. Ν. Βογδάνοβιτς.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Ν. Ἀράπογλου**

Jean Pappadopoulos. Mister Traîne pnhnervater. Xenophon Mavropoulos. Herculi Karanphillides. Basile Pharmakides. George Mavrodieff. Menelas Voutza. Manolaki Lëilemides. Constantin Mavromatis. Δημ. Ἀγγελίδης. Δημ. Α. Κολομβίας.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Ἀλεξάνδρου Μαλάτη**

Ἐμμ. Σ. Φωτιάδης. Κορνῆλιος Α. Νικολαΐδης. Ἄννα Εὐγενίδου. Ἀμαλία Δ. Ντόβα. Γεώργ. Τζηρῆς. Π. Γ. Δελλαβέρας. Ι. Ε. Στρατηγόπουλος. Η. Καλφόπουλος. Rodolphe Dominikovitch. Σταῦρος Α. Νικολαΐδης. Ὀλγα Ἀλχανάκη. Ἰβραιζήλη. Ἀγγελίδης. Α. Νοβαλῆς. Μιλτιάδης Θεοδωρίδης.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Γεωργίου Ἀναστασιάδου**

Γεώργ. Ἀναστασιάδης (σώμ. 2.) Ἀδαμάντιος Δ. Ἀλέκου. Ἀχιλ. Γ. Ὀλγα Κερκληναίου. Ἀνδρέας Δ. Μενόβς. Φώτιος Σέροῦ.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Γεωργίου Κ. Χρηστοφίδου**

Μιχ. Δ. Ζερβός. Παναγ. Σ. Παπαδόπουλος. Δημ. Φ. Λευκόπουλος. Νικ. Δ. Ζιζβίς. Δρακούλης Ν. Θυμαρινῆς. Σταῦρος Ν. Θυμαρινῆς. Στίφ. Στεφανόπουλος. Ίωάνν. Δ. Τσιόλλης. Γ. Κ. Χρηστοφίδης. Ἐμμ. Γ. Μικαῖλος. Κλ. Δαρτζένης.

Τῆ ἐγγενεῖ φροντίδι **Λεωνίδα Γ. Συμεωνίδου καὶ**
Ἐλευθερίου Ἀμυδινίδου:

Ἠλίας Κουγιοματζόπουλος. Σταῦρος Κουγιοματζόπουλος. Μάρκος

SISMANOGLIO
MELICARO

Αιωνίδας Χρυσόγος, Κλεάνθης . Λάμπρος
Σ. Φερμανόγλου, 'Αλέξ. Χ' Βασιλειάδης, 'Ιωάννης 'Ασλάνογλου
ὀδοντοίατρος, Κων. 'Ιωάννου Καλιόπουλος, 'Ιωάννης Κυριάκος, Βασι-
λική Α. Βούτυρ, Μιλτιάδης Α. Πάγνου, Θεόδωρος Ι. Κισσόγλου,
Δ. Α. Κοντζεμανώλης, 'Ελευθ. Ι. Πενκλίογλου, Παρ. Ι. Πενκλίογλου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Λεωνίδα Χαλκιά:

Δ. Λαμπέρης, Στέφανος Χασάπης, 'Εμμανουήλ Π. Παρίσης, Π. Ε.
Γρηγόριος Παΐδας, Αικ. Νικολαΐδου, Κλήνγγου, Εὐάγγελος, 'Ολυμπία
Νικολάου, 'Αννα Χ., 'Αλεξάνδρα Φ. Βούργαρης, 'Αννα Χακέλα.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι 'Αμβροσίου Σεκεριάδου:

Δημοσθένης Ι. Φλωρίδης, 'Αργυρώ Α. Φλωρίδ, Ζωή Φλωρίδ, 'Αθ.
Σαρρής, Δημήτριος Η. 'Αλληγορίδης, Eliso Livadari, Νικόλαος
Καραβάκης, Μαρία Κ. . .

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Στεφάνου 'Ιωαννίδου:

'Ιωάννης Ποτίσσαρος, Κωνστ. Ποτίσσαρος, Γ. Ν. Χατζόπουλος,
Μαν. Καρροσιάρης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Σεπφώρας Ν. Νικολαΐδου.

Γαρυφαλλιά Δημητριάδου, 'Αργεντίνη Α. Σαράδου, 'Ελένη 'Αν-
δριάδου, Μαρία Γκιζη, Καλλιόπη Α. Σαράδου, 'Εξυπνος, Ναυσιμάχη
Γ. Βαζαντίου, 'Αστέρ, Θεόδωρος Ν. 'Ανδριάδης.

'Επιμελίη * Κ. Α.

Ι. Δ., Μ. Α., Ν. Ζ., Κ. Α., Μ. Π., Ξ. Ατρ., Δ. Α., Α. Μ.,
Ε. Ζ., Δ. Β., Κ. Η., Κ. Ν.,

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Βασιλικῆς Προκοπίου.

'Αντ. Ν. Πλακοτάρης, Νικόλ. Παΐδας, Μιλτ. Προκοπίου, Ι. Κ.
Διαθεσιμόπουλος, Στ. Γ. Ζιμπουλιόδης, Δημ. Μαυρόπουλος, Θ. Man-
tschkoff, Σταμ. Κυριάκου.

Βαρβάρη Σαριάκη, Γερ. 'Ιακωβίδης, Παρ Π. Κωνσταντινίδη.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Θεοδώρου Βαθράκη:

Κ. Νικολαΐδης, 'Ιωσήφ Μεζαρτζίδης, Τιμολών Ν. 'Αθηναῖος,
Νικόλαος Δ. Στεφανίδης, Θιμιστοκλή, Τριανταφυλλίδης, Σαράντης
Χ. Καρφόπουλος, Θεόδωρος Βαθρακάκης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι 'Αθανασίου Λιμπέρνη:

Νικόλαος Γ. Τζερίνης, 'Αθανάσιος Ι. Λιμπέρνη, Χρῆστος Γ. Κουτσο-
κουντίδης, Στέλιος Γ. Λιουλιόπουλος, Δημ. Ι. Μαρκώτσος, Θεό-
δωρος Β. Πανωρίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Μιζ. 'Αλαμάνου:

Σαράντης Τσοκιοπούλου, Μιχ. Βαρελάδης, Κωνστ. 'Αλαμάνος,
Κωνστ. Παναγιωτόγλου, Κλεόβουλος Κατσανίδης, Μιλτ. 'Αλαμάνος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι Μιχαήλ Δ. Σταυροῖδου:

'Ιωάν. Φ. Κασίπης, Κωνστ. Γ. Παπαϊωάννης, Σαράντης Ι.
Ζησηγιόπουλος, Γεώρ. 'Αντωνίου, Σπύρος Τριανταφυλλίδης, Η. Χρ.

Κωνσταντινίδης, 'Αλκιβ. Π. Κιλτσανίδης, Σωκρ. Λαμπρινίδης, Δ.
Φιλαλήθης, Μιχ. Σταυροῖδης.

Ν. Σταματοπούλος, Χρῆστος Ταμπουνίδης, Δημ. Φωτόπουλος,
'Αριστοράνης Τεραρίκης, Παναγιώτης Μοσχόπουλος, 'Εμμανουήλ
Καράλλης, Νίκος Σαρράδος, Μιχαήλ Μπενετᾶτος, Νικόλαος 'Ανα-
στασιᾶδης, 'Αχιλλεὺς Καζάσης, Δημήτριος Τσιρκώνης, Θεολόγος
Α. Σακτζόγλου, 'Ελπίς 'Ιωαννίδου, Βασίλειος Α. Γαβάλλας, Καλ-
λίνικος Σαράρογλου, Χρῆστος Καβαλιόπουλος, 'Εμμ. Μεγαλόπουλος,
Βασ. Σ. Βκαναβαώτης, Σπυρίδων Δ. Γυινοβίτης.

Νικ. Χαρικιόπουλος, 'Αλέξ. Γ. Χαρθαλιᾶς, 'Ιωσήφ Μπόγεςτις,
Εὐάγγ. Βασιλειάδης (σ. 2.) Μπαμπής, George Raggio, 'Αντώνιος
Γαλιάνης, Μιχαήλ Φ. 'Αμπελικόπουλος, Η. Δ. Κολιόπουλος, 'Εμμ.
Γ. Βαρδουνίδης, 'Ιωάννης Γ. Μωριάτης.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ.—Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι 'Ελένης Ν. Βαρελοπούλου:

Μαριόγκα Χ. Μποσιάνου, 'Ελίνη Χρηστίδου, Κωνσταντῖνος Α.
'Αναστασίου, 'Αρετή Δ. Τέρη, 'Αντώνιος Χ' Γεωργίου, Πηνελόπη
Πολυχρονίδου, Ευστράτιος 'Ιωάννου, 'Ιωάννης Μεγαλόπουλος, 'Ελευθ.
Καραγιάννης, Moungiur, Σταύρος 'Ηλία, Γεώρ. Θ. Μίρα, 'Αντ.
Ν. Τριακίτης, Ν. L. Liracopolides, Σμαράγδα Σαπατούπα.

**ΕΝ ΣΙΝΩΠΗ.—Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῶν ἀδελφῶν Θεο-
δώρου καὶ Γεωργίου Μαΐδου.**

Μιχαήλ Θ. Μαΐδης, Μαρουδία Γ. Μαΐδου, Σταύρος Χαρχάμπου,
Σοφία Χαρχάμπου, Παρκασιεύς Θ. Κονόρτας, Χρῆστος Ι. Κασίπης,
Παναγιώτης Χ' 'Ιωαννάκης, Χρῆστος Η. Μεταξῆς, Α. Ε. Λύγου-
στιδης, Μιχαήλ Γκανής, Κοσμᾶς Κ. Μισιρλή, Χαρχάμπος Χούσου,
Σταύρος Α. Βαπορτζής, 'Ιωάννης Γ. Μαΐδης, 'Αδελφοὶ Μιγγρέλη,
Βασίλειος Γελομάς, 'Ηλίας κωρσιός, Παναγιώτης Χαρχή, Λαμπρινή
Κ. Μισιρλή, Αἰκατερίνη Τσαλόγλου, Κυριάκος Μ. Χαρχή, 'Ελευθέρ.
Ν. Ζωγράφου, Αιωνίδας Συμωωνίδης, Σάββας Χ' 'Ανούλης, 'Ελευθ.
Εικοσιπέντε, 'Ιωάννης Η. Νικολαΐδης Κοσμᾶς Γ. Παπούλης, Πέτρος
Κυριάκου, Γεωργίος Μουατζόγλου, 'Ελευθέριος Χ' Φώτης, 'Ιωάννης
Η. Κοτσιώνης, Δέσποινα Χαρχή, Θεόδωρος Χ. Χατζήνικολη, Σ. 'Αντω-
νιάδης, Μαρία Χρ. 'Αξακίλη, Κωνστ. Καστανίδης, Κ. Η. Χαρχή,
Κυριακίτσα Κ. Χαρχή, Βάσω Καλπακτσόγλου Χαρχή, 'Ελευθ. Μαυ-
ρουδί, Κωνστ. Χ' Σιδερόπουλος, Χρ. Σαράντης, Χ' Κεμέντζου.

**Ὁ νεαρὸς πλὴν ἐπιτηδειότατος καὶ μὲ ἀρίστην
δυσπεριφορὰν κωρσιεύς**

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΘΡΑΚΗΣ

μετῆρσι τὸ Κωρσιεῖον αὐτοῦ ἐν Καλαν: ἐν κοιλοῖα, ὁδὸς Μπαλοῖν.

Ὅστις ἔλθῃ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει εὐχαριστηθῆ.

ΤΥΠΟ-ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΒΙΔΟΥ

Ἐν Γαλατῇ, ὁδῷ Χαρατοῦ 12.

Ἐνθα θαύρητε,

ὅταν ἔλθῃτε

φιλοκαλιαν,

φίλοι, τέλειαν

Γράμματα νέα

κι' ὅλα ὠρατά

δι' ἐργασίας

τῆς γραμματείας,

τοῦ ἐμπορίου,

κάθε κυρίου

καὶ ἄλλα εἶδη

ποῦ εἶναι ἤδη

πεπλουτισμένο

καὶ προικισμένο

μὲ ὑφθορίαν

πλουσίαν Ἰαν.

Ὅστις θέλει, ἁπλῶς, τρεῖς ὥρας, εὐχαρίστους νὰ περάσῃ
τῆς Ἑλένης τὸ Ῥαβάνι, ἢς ζητήσῃ νὰ διαβάσῃ.